

Bemærkninger vedrørende Udviklings- og omstillingsplanen i Sociale Forhold og Beskæftigelse

Hos Den Sociale Retshjælps Fond har vi tre nedslagspunkter med hensyn til den udarbejdede plan rettet mod omstillingen af Magistratsafdelingen for Sociale Forhold og Beskæftigelse i Aarhus kommune.

Justering af kapacitet på væresteder og dagsaktiviteter

For det første er vi bekymrede for forslaget, som vedrører at spare på kapaciteten på kommunens væresteder og dagsaktiviteter for hjemløse unge. I antager, at vi i de kommende år vil se et fortsat fald i antallet af hjemløse unge bl.a. grundet en styrkelse af Housing First-tilgangen. Men det er værd at have in mente, at tallene er opgjort pba. en historisk lav arbejdsløshed, som har sikret at mange, som før har været langt fra arbejdsmarkedet, nu er blevet en del af det. Denne udvikling ser dog ikke ud til at fortsætte, og OECD forventer en egentlig recession i Danmark i løbet af 2023 – Dette vil betyde mere arbejdsløshed. Koblet sammen med den høje inflation der særligt er båret af høje energi- og varmepriser, så er der desværre en risiko for, at hjemløsheden i de kommende år vil stige igen. I skriver ydermere, at I sideløbende med besparelsen vil arbejde med at øge beskæftigelsen blandt målgruppen. Vi frygter, at dette betyder, at man kommer til at presse borgere, som i forvejen er sårbare, til at finde et arbejde de ikke er klar til. Udover at det kræver meget af borgere med psykiske udfordringer, vil det også kræve en stor indsats for eventuelle arbejdsgivere, som skal sætte dem i arbejde. På den måde kan forslaget ende med at forværre borgerens situation ved at presse dem ud på et arbejdsmarked, som ikke har ressourcer håndtere deres særlige behov. Der er derudover ingen garanti for, at man faktisk vil kunne få disse borgere i beskæftigelse, særligt når man tager en mulig recession i betragtning, som vil øge arbejdsløsheden.

Det Kriminalitetsforebyggende arbejde:

For det andet bekymrer det os, at man har planer om at omlægge kommunens kriminalitetsforebyggende arbejde. Det er vores vurdering, at Aarhus Kommunes eksisterende indsatser ville fungere rigtig godt, hvis ikke det var pga. to problemer: Først og fremmest så er der ingen tillid fra de kriminalitetsruede unge til kommunens tilbud. Dette skaber uvilje og besværliggør kommunens arbejde. Det er her, hvor det er vigtigt at kommunen gør brug af Civilsamfundsorganisationer som DSRF og Hasle Bibliotek, der kan agere brobygger og kan være med til at opbygge tilliden, qua deres store kendskab til borgeren og dennes situation – Det er derfor også ærgerligt at netop Hasle bibliotek står til at skulle

lukke jf. Sparekataloget for Magistraten for Kultur og Borgerservice. Det andet problem er, at medarbejderne i de eksisterende tilbud er under enormt pres, de har ikke den tid som er nødvendig for at sætte sig ind i den enkelte borgers sag, og derfor ender løsningerne ofte med at være standardløsninger, som ikke hjælper borgeren videre og som også skader borgerens tillid til kommunen. Dette fordrer et negativt feedback, hvor den nu større mistillid til kommunen, vil gøre borgeren mindre samarbejdsvillig. Kommunen lægger op til at ville spare næsten to fuldtidsansatte væk og mener ikke, at dette vil have nogen negative konsekvenser for de kriminalitetstruede unge. Det har vi svært ved at se, hvis kommunen begynder at spare på dette område, så frygter vi, at det vil gøre de eksisterende medarbejdere endnu mere pressede, hvilket igen vil skabe mistillid. Sammenlagt så er det vores overbevisning, at besparelsen vil have en negativ effekt både på de kriminalitetstruede unge – som risikerer at havne i kriminalitet – men i særdeleshed også på beboerne i de områder, hvor de unge befinder sig grundet øget kriminalitet og alle de negative effekter, som det medfører.

Kortere ressourceforløb:

Det sidste nedslagpunkt omhandler ønsket indføre en garanti om afklaring på to år for borgere i ressourceforløb. Vi er positivt stillede overfor at forkorte ressourceforløb, da vi mener, at det gavner borgerne at få en hurtigere afklaring. Dog er det vigtigt, at man ikke glemmer at se på hele borgerens situation under ressourceforløbet, så løsningen i sidste ende bliver helhedsorienteret og til gavn for borgeren. Vi frygter, at det kan medføre en forhastet behandlingsproces, hvor der ikke kan nås at tage højde for eksterne faktorer, som f.eks. borgerens helbred, som vil skulle udredes i sundhedsvæsenet og/eller psykiatrien – begge er under stort pres, hvilket medfører længere ventetider. Herved risikerer man at presse borgere ud af et ressourceforløb, og ind i en løsning, som borgeren ikke har forudsætningerne for at lykkes i. Hvis ikke man tager højde for borgerens individuelle livssituation, så risikerer man at knække borgeren yderligere, hvorfor borgeren vil komme tilbage igen og igen til byrde for både kommunen, men især for borgeren.

Med venlig hilsen
Den Sociale Retshjælps Fond